

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-884/1
04/04/2024. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Предистражни поступак”, кандидата Струњаш Марије, број досјеа М005/22-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 04/04/2024. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 25.03. 2024. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Предистражни поступак” кандидата Марије Струњаш, број индекса М005/22-0. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „Предистражни поступак” кандидата Марије Струњаш написан је на 71 страницу текста, са укупно 180 напомена у фуснотама, које чинедодатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа електронских извора. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 45 домаћих и страних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 15 закона и међународних докумената, као и 3 електронска извора.

Структурално централни део рада подељен је у десет поглавља: 1) Појам и структура кривичног поступка; 2) Предистражни поступак; 3) Покретање предистражног поступка; 4) Субјекти предистражног поступка ; 5) Процесни положај јавног тужиоца у предистражном поступку ; 6) Процесни положај полиције у предистражном поступку; 7) Однос јавног тужиоца и полиције у предистражном поступку ; 8) Улога судије за претходни поступак у предистражном поступку; 9) Окончање предистражног поступка; 10) Предистражни поступак у упоредном законодавству, а рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис коришћене литературе и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат у уводу (стр. 1-2) излаже предмет свог рада и указује на природу, значај и циљ предистражног поступка као посебног поступка неформалне природе који претходи

формалном кривичном поступку. Кандидат посебно наглашава комплексност и сложеност предистражног поступка и то концизним изучавањем начина покретања овог поступка, структуре и тока поступка, као и субјеката који у њему учествују. Поред изучавања предистражног поступка у Републици Србији, предмет рада је и изучавање овог поступка, у смислу законског регулисања и њихове примене у пракси и у упоредном законодавству, конкретно у законодавству Немачке и Италије.

Кандидат излаже циљ мастер рада указујући на значај овог посебног неформалног поступка који претходи формалном кривичном поступку и представља основ за свако даље поступање, а све у циљу расветљења кривичних догађаја. Такође, кандидат има за циљ да прикаже нова идејна решења у прикупљању персоналних и материјалних доказа у предистражном поступку у смислу поштовања принципа законитости и правичности.

Прво поглавље, под насловом „Појам и структура кривичног поступка“ (стр. 3-7) фокусирано је на појам, структуру и процесне радње кривичног поступка. Наглашена је реформа кривичног процесног законодавства која је директно утицала на структуру и природу самог кривичног поступка. У вези са реформом кривичног процесног права, кандидат посебно указује на увођење тужилачког концепта истраге којом новином кривични поступак из судског прелази у судско јавнотужилачки, као и на узрочно последичну везу између увођења новитета реформом кривичног процесног законодавства и ефикасности кривичног поступка.

У другом поглављу, које носи назив „Предистражни поступак“ (стр. 8-12) кандидат изучава појам предистражног поступка, посебно издавајући особине предистражног поступка од којих се неке односе на природу, а неке на задатак предистражног поступка. Посебно је наглашено да је реч о неформалном поступку, који је по својој природи управни и криминалистички. Такође, кандидат посебно наглашава да докази који су прикупљени у предистражном поступку могу бити коришћени и у каснијим фазама поступка (па и као основ судских одлука), док као последњу особину издваја и да је, према свим својим особеностима, предистражни поступак еквивалент ранијем преткривичном поступку.

У трећем поглављу „Покретање предистражног поступка“ (стр.13-17) кандидат анализира основне начине покретања предистражног поступка посебно наглашавајући да је кривична пријава најчешћи извор сазнања о извршеном кривичном делу и извршиоцу,

док поред кривичне пријаве изучава и друге изворе сазнања о извршеном кривичном делу , као што је поговарање о извршеном делу, непосредно сазнање јавног тужиоца о извршеном делу и друго.

У четвртом поглављу „Субјекти предистражног поступка“ (17-30 стр.) кандидат анализира сва лица, физичка и правна, која се могу наћи у улози субјекта предистражног поступка, уз разврставање субјеката по категоријама сходно различитим критеријумима. Такође, у оквиру овог поглавља, кандидат говори о органима гоњења као субјектима поступка чије присуство је обавезно, односно о јавном тужиоцу као руководиоцу поступка затим полицији као органу који спроводи оперативно-тактичке мере и радње, судији за претходни поступак као органу који одлучује о ограничењу људских права као и о другим физичким и правним лицима као учесницима предистражног поступка чије присуство није обавезно за спровођење истог. Кандидат посебно истиче права и обавезе оштећеног као субјекта у предистражном поступку, с обзиром да је реч о поступку који се води за кривична дела за која се гони по службеној дужности.

У петом поглављу „Процесни положај јавног тужиоца у предистражном поступку“ (стр.31-34) кандидат анализира улогу јавног тужиоца у предистражном поступку са освртом на његов положај у ранијем преткривичном поступку, истичући да више није реч о пасивном органу који чека резултате других органа, већ о активном субјекту који руководи поступком и одлучује о преузимању или одлагању кривичног гоњења. Кандидат посебно наглашава овлашћења јавног тужиоца, истичући да је прикупљање обавештења најчешће примењивана радња коју јавни тужилац врши у предистражном поступку.

У шестом поглављу, под насловом “Процесни положај полиције у предистражном поступку ” (стр. 35-43) представљен је положај полиције у предистражном поступку као органу који је самосталан у поступању до тренутка када стекне сазнање да постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, након чега је дужан да о свакој преузетој радњи обавештава поступајућег тужиоца.

Кандидат се у овом поглављу бави и радњама на чије преузимање је овлашћена полиција у предистражном поступку, односно потражним или оперативно-тактичким мерама и радњама, као и доказним радњама као што је увиђај, саслушање осумњиченог и друго.

У седмом поглављу, које носи назив “ Однос јавног тужиоца и полиције у предистражном поступку ” (стр. 43-46) кандидат представља однос два најважнија субјекта предистражног поступка, посебно наглашавајући да је координисан рад и складно функционисање ова два органа директно пропорционално њиховом појединачном успеху као и шире посматрано, успеху државе у борби против криминалитета.

Кандидат посебно наглашава да је јавни тужилац формално посматрано надређен полицији, која је дужна да поступа по његовим налозима, међутим са друге стране због кадровске и стручне оспособљености полиције истовремено је засвистан од поступања овог органа.

У осмом поглављу “Улога судије за претходни поступак у предистражном поступку” (стр. 47-49) кандидат анализира функцију судије за претходни поступак у предистражном поступку, наглашавајући да исту може вршити коришћењем својих изворних овлашћења или као другостепени орган који одлучује по жалби.

Кандидат наглашава превасходну улогу судије за претходни поступак у предистражном поступку, а то је да штити основна људска права, истичући да је његово присуство обавезно, односно да је његова одлука неопходна приликом ограничавања личне слободе осумњиченог као и код преузимања других радњи којима се задире у основна људска права у предистражном поступку.

У деветом поглављу под насловом “Окончање предистражног поступка” (стр. 50-51) представљени су начини на које се предистражни поступак може окончати као и одлуке које у тим случајевима доноси јавни тужилац.

Кандидат посебно истиче начело опортунитета које омогућава јавном тужиоцу да донесе одлуку о преузимању односно непреузимању кривичног гоњења оценом целисходности кривичног гоњења у датом случају, посебно наглашавајући да се поред тога предистражни поступак може окончати и наредбом о спровођењу истраге којом отпочиње редовни кривични поступак.

У десетом поглављу, “ Предистражни поступак у упоредном законодавству ” (стр. 52-57) кандидат представља предистражни поступак у упоредном законодавству и то претходни кривични поступак у Италији, детаљно анализирајући његове фазе односно фазу претходног истраживања, претходне истраге и фазу претходног рочишта, при том вршећи анализу регулисања овог питања у Италији и Републици Србији.

Кандидат излаже и претходни кривични поступак у Немачкој, наглашавајући да немачко процесно законодавство разликује две фазе претходног кривичног поступка, такође уз вршење анализе регулисања овог питања у Немачкој и Републици Србији.

У закључку (стр. 58-60) кандидат наводи да је предистражни поступак регулисан одредбама важећег ЗКП-а пандан раније важећем преткривичном поступку, анализирајући при том у којим све сегментима је реформа кривичног процесног законодавства, увођење тужилачког концепта истраге и других новитета, утицала на предистражни поступак и овлашћења субјеката поступка чије поступање је од фундаменталног значаја за исти. Кандидат истиче да је циљ предистражног поступка и преузимање радњи током истог, повећање ефикасности редовног кривичног поступка и борбе против криминалитета, и да је у циљу повећања ефикасности кривичног гоњења потребна измена или стварање новог институционалног оквира који би омогућио успешну примену тужилачког концепта истраге. Кандидат закључује да се ефикасност кривичног гоњења може повећати и коришћењем посредних доказа прикупљених у предистражном поступку, без њиховог поновног извођења на главном петресу из истовремено поштовање принципа законитости и правичности уз одређене измене одредби процесног законодавства.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Предистражни поступак” кандидата Марије Струњаш, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати научне радове и међународну и националну нормативу којом је регулисан институт сведока сарадника у кривичном поступку.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао и упоредну праксу у правним системима Италије и Немачке и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

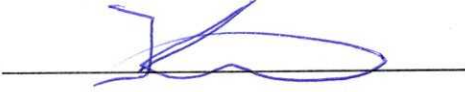

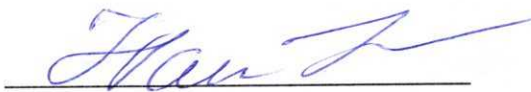
Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич, или приручник за детаљну анализу посебне доказне радње рачунарско претраживање података.

На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад „Предистражни поступак” кандидата Марије Струњаш резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, уз спровођење теоријског истраживања и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад рад „Предистражни поступак” кандидата Марије Струњаш подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 1.4. 2024. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
проф. др Саша Кнежевић
2.
проф. др Душица Миладиновић
Стефановић
3.
проф. др Иван Илић